

ac imperfectis semper perfectiora: & ideo etiā in primis ita se habere aiunt, vt nec ens aliquod sit ipsum vnū. Verūm etiam hic perfecta principia sunt, ex quibus hæc sunt. Homo. n. hominē generat, nec spermā primū est. Absurdū itē est, locū simul eūm solidis mathematicis facere. Locus nanq. singulariū proprius: quare loco separabilia sunt. Mathematica vero, non sunt alibi. At insuper dicere quidē, quod ali cubi erūt, quid vero locus sit, nō absurdū est. Decebat vero eos, qui entia dicebant esse ex elemētis, primāq. entiu numeros, diuidere qualiter aliud ex alio fit, & ita dicere, quonā modo numerus ex principiis fit: vti miltione? At nō est omne misibile, quod & fit: alterū nō erit separabile, vnū ipsum, nec altera natura: neq. volunt. At cōpositione, dicent, vt syllabā? Sed siū necesse est esse: & qui intelligit, seorsum intelligit vnū & multitudinem. Hoc igitur numerus erit, vnitas, & multitudo, aut vnum, & inæquale. Et cū id, quod est, ex aliquibus esse, est quidem, vt ex iis, quæ insunt: est verō vt non, vt roman modo numerus est? Sic enim vt ex iis, quæ insunt, nō sunt nisi ea, quorum generatio est. Sed tanquam à spermate erit? At non possibile ab indiuisibili aliquid abire. Verūm fortassis tanquam vt ex cōtrario non permanente? At quæcūque ita sunt, ex alio quæque quodam permanente sunt. Cū autē vnū quidam quidem vt contrariū multitudinī, quidam verō inæquali ponat, vno vt æquali vtens, tanquam ex contrariis erit numerus prof. & b. Est igitur quiippiā aliud, ex quo permanente, & altero est, aut factus est. Præterea, cur cætera quidē, quæcūque ex contrariis sunt, aut ea, quibus cōtraria sunt, corrūpūtur: numerus verō, & si ex omni fit, minimē? De hoc enim nihil dicitur, quamuis cōtrarium tam quod inest, quā quod non inest, corrumpat, vt contentio misturam: attamen non oportet ha: non enim est illi contraria. Nihil autē determinatū est, qualiter numeri substantiarum, & existentia, causæ sunt: vtrum vt termini, veluti puncta magnitudinum, & vt Eurytus ordinabat hæc, numerus huius: puta, hic quidem hominis, hic verō equi: quemadmodum illi, qui numeros ad figuras, triangulū, & quadratum reducunt, ita plantarum formas supputationum calculis assimilans. An quoniam ratio, & symphonia numerorum, similiter etiā homo, & aliorū vnumquodque? At passiones qualiter sunt numeri, albū, dulce, & calidum. Quodve numeri veri non sint substantia,

A αει τὰ τελειότερα. διὸ καὶ ὅτι τῶν ποσειδωνίων ἄπρος ἔχον φασίν, ὡςτε μὴδ' ὄν τι εἶναι τὸ ἐν αὐτό. εἰσι δ' καὶ ἐνταῦθα τέλει καὶ ἀρχαί ἐξ ὧν ταῦτα. αἰδρωπος γὰρ αἰδρωπον γλῶσσαι, καὶ ἰστέ τὸ ἀπέριμα ποσειδωνίων. αὐτοπον δ' καὶ τὸ τὸ παν αἶμα πῦρσερεοῖς τοῖς μαθηματικοῖς ποιεῖται. ὁ μὲν γὰρ τύπος, τῶν καὶ ἔκαστον ἕδιος διὸ χωρὶς αὐτῶν, τὰ δ' μαθηματικὰ, ἐπὶ ποσ. καὶ τὸ εἰπῆν μὲν, ὅτι ποσ. ἔσται, τί δ' ὅστιν ὁ τύπος, μὴ αὐτοπον. B ἔδει δ' τοῦ λέγοντος ἐκ σοικείων εἶναι τὰ ὄντα, καὶ τὸ ὄντων τὰ ποσειδωνίων ἀριθμοῖς, διελουφίως πρὸς ἀλλήλους ὅστιν ἐστίν, ἔτι λέγειν, τίνα εἶπον ὁ ἀριθμὸς ὅστιν ἐκ τῶν ἀρχῶν, ποσειδωνίων μίξις αἰδῶν. οὗτε ποσ. μικτῶν, τὸ, τε γινώσκον, ἔπειρον ἐκ ἔσται χωρῶν τὸ ἐν, καὶ δ' ἐτέρεσε φύσις: οὐδὲ ἐκλονται. ἀλλὰ συμδέσσει, ὡς ποσειδωνίων συλλαβῶν. ἀλλὰ δεσιν τε ἀιάρησι ὑπάρχον, καὶ χωρῶς ὁ τοῦ νόου τῶν ἐν καὶ τὸ πλῆθος. C πῦρ ἔσται οὐδ' ἀριθμὸς, μονὰς καὶ πλῆθος, ἢ τὸ ἐν καὶ αἴσθησι. καὶ ἐπὶ τὸ ἐκ τινῶν εἶναι, ἔστι τῶν ὡς ἐνυπαρχόντων, ἔστι δ' ὡς ἐκ ποσειδωνίων ἀριθμῶς: ἔτι γὰρ ὡς ἐνυπαρχόντων ἐκ ἔσται, ἀλλ' ἢ ὡν γλῶσσαι ὅστιν, ἀλλ' ὡς ἀπὸ ἀπέριματος. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε τὰ ἀδιαιρέτων πῦρ ἀπελθεῖν, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ἐναντίων μὴ ὑποκλίνοντος. ἀλλ' ὅσα ἔτιος ὅτι, καὶ ἐξ ἄλλου πινός ὅστιν ὑποκλίνοντος. D ἐπὶ τούτων τὸ ἐν, ὁ μὲν τῶν πλῆθους ὡς ἐναντίον πῦρ ἔσται, ὁ δ' τῶν αἰσθησι, ὡς ἔσται τῶν ἐν ἡγεμονίας, ὡς ἐξ ἐναντίων αἰετῶν ὁ ἀριθμὸς. ἔστιν ἀρεσε τί ἔπειρον, ἐξ οὗ ὑποκλίνοντος, καὶ δεσιν, ὅστιν ἢ γλῶσσαι. ἔπει τί δ' ὅτι ποσειδωνίων, ὅτι ὅτι ἐκ ἐναντίων, ἢ ὅς ὅστιν ἐναντία, φθίρειται, καὶ ἐκ παντὸς ἢ, ὁ δ' ἀριθμὸς ἔσται τοῦτου γὰρ οὐ μὲν λέγεται καὶ τοῖς καὶ ἐνυπαρχόντων, καὶ μὴ ἐνυπαρχόντων, φθίρειται τὸ ἐναντίον. E ὅτι τὸ νεῖκος, τὸ μίγμα καὶ τοῖς ἐκ ἐκείνου γὰρ ἐκείνου ἐκ ἐναντίων. οὐδὲν δ' ἡ δεινῶν, ἔδει ὅτι ποσειδωνίων οἱ ἀριθμοὶ αἰετῶν τῶν οὐ πινῶν καὶ πῦρ εἶναι, ποσειδωνίων ὡς ὅσα, ὅτι ἐστὶ καὶ τῶν μεγάλων καὶ ὡς Εὐρυτος, ἔπει τῶν πινῶν, ἀριθμὸς πινός, ὅτι ὅτι μὲν αἰδρωπος, ὅτι δ' ἔπει τῶν. ὡς ποσειδωνίων ἀριθμῶν ἀργοντες εἰς τὰ χηματα πείνον καὶ τῶν ἀργοντων, οὕτως ἀφομοιωταί. ἀφομοιωταί ἀφομοιωταί τῶν φουτῶν. ἢ ὅτι ὁ λόγος, ἢ συμφωνία ἀριθμῶν καὶ ὁμοίως δ' καὶ ἀποθεσπος, καὶ τῶν ἀλλων ἔκαστον. τὰ δ' ἐκ πᾶσι, πῶς ἀριθμῶν, τὸ λευκὸν καὶ γλυκὺ καὶ θερμὸν ὅτι δ' οὐχ οἱ ἀριθμοὶ οὐσῶν, οὐδὲ τῶν μορφῶν αἰ-